

[Lykketoft]

folketingset har haft mulighed for at tage stilling til skattepolitisk i de sidste lange tider, for her er vi oppe på så høje misbrugsprocenter, at det burde være hævet over enhver diskussion, også fra borgerlig side, at noget må der gøres. Når jeg siger det, er det ikke uden belæg i tallene. Nu sagde skatteministeren: ja men udnyttelsen er jo vokset, det tyder på, at konklusionerne fra 1976 var forkerte. Ja, indskuddene er vokset, og udtrækene er vokset lige så hurtigt. Der er altså ikke tale om, at man sparer nævneværdigt op, men der er tale om, som jeg illustrerede i mit første indlæg, at mange mennesker går hen og låner pengene i banken og straks skyder dem ind i noget leasingsjov og på den måde får en stor skattebesparelse og en likviditetslettelse. Vi ved jo ved optælling af de projekter, der har været annonceret omkring nytår i forbindelse med ejerskifte på igangværende maskiner, hvor stor en vækst der er på det område, og vi ved, at disse projekter i meget høj grad henvender sig – også direkte i udformningen af annoncerne – til de mennesker, der har etableringskonto. Vi ved, at banker – bestemte banker især, men næsten alle banker, næsten alle pengeinstitutter – har sat i system at anvise de højtlojnedede lønmodtagere under 40, der havde ondt i skatten, at de kunne bruge eller rettere sagt misbruge etableringskontoordningen.

Der mangler altså ikke dokumentation for de betragtninger, jeg har fremført her om, at vel er brugen af ordningen steget voldsomt, men det er fuldstændig synonymt med, at misbruget af ordningen er steget voldsomt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu var hr. Lykketoft jo lige ved at blive særdeles farlig, for nu prøvede hr. Lykketoft – især i første halvdel af sit indlæg – at være saglig. Jeg kan med det samme sige, at den måde at fremføre en sag på gør meget større indtryk på mig, for så kan jeg dog i hvert fald som udgangspunkt forestille mig, at der er saglige grunde til det, man gør, når man ikke behøver at bruge de store bogstaver i sin tale.

Der blev sagt, at dette er et kompliceret og indviklet forhold, som man må se på, og at der er tale om store misbrug. Jeg ved ikke, i hvor høj grad der er tale om store misbrug.

Jeg ved, at der er misbrug. Hvor vidt omfang det har, ved jeg ikke, men det er sådan noget, jeg gerne vil drøfte. Jeg vil gerne prøve på at opfange det, og jeg vil gerne drøfte, om en af de muligheder kan anvendes, som jeg forleden omtalte for hr. Lykketoft. Vi kunne eventuelt kræve, at en etableringskonto kun kan bruges, såfremt den, der bruger den, selv deltager i et eller andet omfang i den virksomhed, som han etablerer. Så er vi inde på sagligheden.

Vi skal ikke smide barnet ud med det beskidte vand, ikke fjerne et fradrag, der i hvert fald – det er også anerkendt af hr. Lykketoft nu – har haft et fornuftigt formål. Vi skal ikke kassere det, bare fordi der er nogle misbrug.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Et af hr. Lykketofts hovedargumenter er blevet, at det er misbrug, fordi pengene hurtigt går ud af etableringskontiene. Det vil jeg gerne høre hvor hr. Lykketoft har fra. Den seneste oplysning, jeg kender til, er skatteministerens oplysning om, at der ultimo 1981 inde stod 1.174 mill. kr. på etableringskonti i banker og sparekasser. Når man sammenholder det med, at opsparingsbeløbet har plejet at ligge omkring de 300 mill. kr. eller noget lignende, så er det altså 4 års indskud, der står på etableringskonti. Man kan ikke sige, at det tyder på et hurtigt udtræk. Jeg troede da snarere, man havde grund til at være bekymret på ordningens vegne, hvis pengene stod og blomstrede alt for længe på etableringskonti og det altså bare blev til, at man skød dem ind, ikke for at skabe nye arbejdspladser, men bare for at få et fradrag og så i øvrigt tage de høje bankrenter. Jeg synes absolut ikke, at man fra samfundets side skal besvære sig over, at folk er for hurtige til at hæve pengene. Tværtimod er det da hele meningen med etableringskontiene, at pengene skal se at komme ud og arbejde, at de skal skabe nye arbejdspladser. Hvis man endelig skulle kritisere noget, skulle man nok snarere ønske, at man havde hævet pengene noget hurtigere, end det er sket. Den del af hr. Lykketofts argumentation for, at ordningen må ophæves, er efter alt at dømme aldeles uholdbar, når man sammenholder med realiteterne og ikke bare som hr. Lykketoft bru-